

NARODNI
DOM
MARIBOR

KONCERTNA
POSLOVALNICA

Komorni cikel 2020/2021
9. junij 2021 ob 19.30, Dvorana Union, Maribor

musica cubicularis

ANNE FREITAG, baročna prečna flauta
MOJCA JERMAN, baročna violina
DOMEN MARINČIČ, viola da gamba
GREGOR FELE, baročni violončelo

(nadomestni termin za koncert, napovedan za 17. 11. 2020)

Spored

ŽLAHTNI SIJAJ PARIZA

Georg Philipp Telemann (1681–1767)

Concerto Primo v G-duru (1730)

Grave – Allegro

Largo

Presto

Largo

Allegro

Louis-Gabriel Guillemain (1705–1770)

Sonata III v d-molu (1743)

Allegro moderato

Larghetto

Aria (Gratoso)

Allegro

Georg Philipp Telemann

Sonata Seconda v g-molu (1730)

Andante

Vivace

Largo

Allegro

Jean-Baptiste Quentin (ok. 1690–ok. 1750)

Sonata IV v F-duru (1737)

Largo

Allegro

Gavotta (Tendrement)

Allegro

Georg Philipp Telemann

Premier Quatuor v D-duru (1738)

Prélude (Vivement)

Tendrement

Vite

Gaïment

Modérément

Vite

Georg Philipp Telemann je že zelo zgodaj pokazal izredno nadarjenost za glasbo, vendar njegovi starši niso bili naklonjeni poklicu glasbenika. Zato je Telemann pri dvajsetih začel študirati pravo na leipziški univerzi. Kljub resnim namenom je kmalu opustil študij in začel uspešno kariero kot ustanovitelj mestnega glasbenega kolegija, direktor operne hiše in cerkveni

glasbenik. Več let je deloval v raznih nemških mestih, se pri štiridesetih ustalil v Hamburgu in postal gimnazijski kantor, glasbeni direktor petih največjih cerkva in vodja operne hiše. Ko je junija 1722 umrl Johann Kuhnau, kantor Tomaževe šole v Leipzigu, so Telemanna izbrali za njegovega naslednika. Bach je bil komaj tretjeuvrščeni in je dobil službo šele potem, ko so dotedanji delodajalci zvišali plačo njegovima konkurentoma Telemannu in Graupnerju, ter ju tako uspeli zadržati. Poznejši komentatorji so se posmehovali ravnanju mestnih svetnikov, a so pozabljali, da je vsestranski Telemann veljal za najpomembnejšega glasbenika v protestantski Nemčiji.

Med letoma 1725 in 1740 je Telemann izdal kar 43 glasbenih zbirk in večino namenil ljubiteljskim glasbenikom. Med njegovimi skladbami za poklicne virtuozе so najbolj znani tako imenovani *Pariški kvarteti*. Njegov nastanek je pozneje opisal v avtobiografiji: »V Pariz so me že pred leti vabili nekateri tamkajšnji virtuozji, saj so jim ugajale moje natisnjene skladbe. Na dolgo načrtovano potovanje sem se odpravil leta 1737 in na njem preživel osem mesecev. Ko sem dobil kraljevo dovoljenje, sem tam za prednaročnike objavil nove kvartete in šest sonat, ki jih sestavljajo sami kanoni. Flavtist Blavet,

violinist Guignon, gambist Forqueray mlajši in violončelist Edouard so kvartete izvajali tako sijajno, da svoje občudovanje težko opišem z besedami. Pritegnili so pozornost tako na dvoru kakor v mestu in mi kmalu prislužili vsesplošno spoštovanje.«

Med svojim bivanjem v Parizu je Telemann za pariške glasbenike, ki jih je našteval v avtobiografiji, napisal šest novih kvartetov in ti so kmalu izšli pod naslovom *Nouveaux quatuors en six suites*. Izdajo so si zainteresenti lahko zagotovili v prednaročilu. Med skoraj 300 naročniki jih je bilo polovica iz tujine. Na seznamu je izstopal dotični »Monsieur Bach de Leipzig«.

Telemann je poznejše kvartete v celoti zasnoval po vzoru Francozov, v prvi zbirki pa je združil francoski in italijanski slog. Po dve skladbi je poimenoval *Concerto* in *Sonata*, kvarteta na koncu zbirke pa je zasnoval kot daljši suite s francoskimi stavki. Poznejši kvarteti so podobni zadnjima dvema in so približno dvakrat daljši od tistih v italijanskem slogu. Na nocošnjem sporedu je po en kvartet iz vsake skupine; *Concerto Primo* in *Sonata Seconda* izvirata iz zgodnejše hamburške zbirke, *Premier Quatuor* na koncu sporeda pa je nastal leta 1737 v Parizu.

Michel Blavet, Jean-Pierre Guignon in Jean-Baptiste Forqueray sodijo med najbolj znane skladatelje za svoja glasbila, o violončelistu Edouardu pa ne vemo ničesar. Danes prevladuje mnenje, da je Telemann kolege spremljal na čembalu, a povsem mogoče je, da so nastopali brez spremljave čembala. Dokumentirano je namreč, da sta Blavet in Forqueray leta 1745 na znanem koncertnem ciklu *Concert Spirituel* večkrat izvedla neki Telemannov kvartet zgolj z violinistom Marello in violončelistom Pierre-Philippom Saint-Sévinom. Po drugi strani pa glasbeni teoretik Friedrich Wilhelm Marburg, poleg

Blaveta, Guignona in Forquerayja, omenja še čembalistko Anne Jeanne Boucon, soprogo znanega skladatelja Mondonvillaa, ko opisuje, kako je Telemann s svojimi mojstrovlinami ovrgel prepričanje, da galantnega sloga ni mogoče združiti z elementi kontrapunkta. Po Marpurgovem mnenju so prav njegovi *Pariški kvarteti* najboljši primer takšnih skladb; prav po zaslugi omenjenih glasbenikov njihov sloves še vedno odzvanja na obrežju Sene.

Louis-Gabriel Guillemain v svoji zbirki kvartetov op. 12 iz leta 1743 navaja enako zasedbo s flavto, violino, violo da gamba in bassom continuo kakor Telemann v *Pariških kvartetih*, a v predgovoru poudarja, naj bo izvedba dovolj delikatna. Opozarja, da je treba v primeru, če bi skladbe hoteli izvajati s čembalom, uporabljati tišji zgornji manual in akorde igrati skupaj, torej brez arpeggiov po italijanskem vzoru. To kaže na bolj pretanjeno estetiko, kakršno po navadi povezujemo z nekoliko poznejšo glasbo.

Guillemain je študiral violino v Italiji. Zaposlil se je v orkestru operne hiše v Lyonu in pozneje prevzel vodstvo glasbene akademije v Dijonu. Svoje tiskane zbirke je posvečal znanim mecenom, tudi Madame Pompadour. Ko je naposled dobil službo na dvoru, je novo stanovanje opremil tako razkošno, da je zašel v precejšnje finančne težave. Občudovali so ga kot violinskega virtuoz, vendar se je večinoma izogibal javnim nastopom in le enkrat samkrat nastopil kot solist na koncertnem ciklu *Concert Spirituel*. Izdal je 18 zbirk s sonatami, simfonijami, koncerti in baletno pantomimo. Kvarteti op. 12 veljajo za njegove najbolj očarljive skladbe. Zasnovane so v galantnem italijanskem slogu, ki je prevladoval v takratni Franciji.

Jean-Baptiste Quentin je igral violino in violo v orkestru pariške opere. Pogosto je muziciral v hiši Madame Du Hallay, ki

je bila sijajna pevka in zelo dobra čembalistka. V njeni hiši se niso zbirali le glasbeniki, temveč tudi znanstveniki in plemiči. Med gosti so bili poleg Quentina tudi flavtist Blavet, gambista Roland Marais in Caix d'Hervelois, pa tudi čembalisti Rameau, Daquin in Duphy. Quentin je izdal kar 19 glasbenih zbirk in vključil po en kvartet v vsako izmed šestih knjig triosonat, ki jih je objavil med letoma 1737 in 1742. Kvartet iz zbirke op. 15 je izrecno namenjen zasedbi flavte, violine, viole da gamba in violončela, zasedba *Sonate* op. 8 na nocošnjem sporedu pa se zdi bolj prilagodljiva, z oštevilčenim basovskim partom, poimenovanim preprosto *Basso*. Quentinova glasba je harmonsko nenavadno bogata in vsebuje več solističnih pasaž za violo da gamba kakor druge skladbe na sporedu.

Domen Marinčič

Ansambel **musica cubicularis** se od nastanka leta 2004 posveča predvsem izvajanju starejše glasbe na ustreznih zgodovinskih glasbilih. V svoje sporede pogosto vključuje manj znana in še neobjavljena dela, tudi operne arije iz arhiva grofov Attems iz Slovenske Bistrice, psalme Antonia Tarsie in duhovne dialoge iz arhiva koprskeske stolnice, glasbo iz novomeškega frančiškanskega samostana, koncerte iz ptujske zbirke, renesančno glasbo, posvečeno članom družine Khisl in repertoar iz arhiva ljubljanske stolnice. Ansambel nastopa po Sloveniji, Avstriji, Italiji, Nemčiji, Hrvaški, Češki, Španiji in Švici. Sodeluje z znanimi pevci in instrumentalisti, tudi znanimi specialisti, kot so Manfredo Kraemer, William Dongois, Maria Cristina Kiehr in Edoardo Torbianelli. Na prvi zgoščenki za Radio Slovenija in Muzikološki inštitut ZRC SAZU je baročna glasba iz Slovenije, na zadnjih ploščah pa posnetki s koncertov cikla HARMONIA CONCERTANS – Stara glasba na Novem trgu, na katerem ansambel nastopa že deseto leto zapored.

Anne Freitag, foto Vid Rotar

Anne Freitag je študirala zgodovinske flavte in improvizacijo v Baslu ter se usposobila tudi za učiteljico Feldenkraisove tehnike. Med študijem je dobila več prvih nagrad in zmagala tudi na znanem tekmovanju Musica Antiqua v Bruggeju. Kot solistka nastopa z ansambli Arte dei Suonatori, Batzdorfer Hofkapelle in z Württemberskim komornim

orkestrom Heilbronn. Igra tudi s Komornim orkestrom Basel in z ansambli Hathor Consort, La Mouvence, Lautten Compagny Berlin, B'Rock, Millenium Orchestra, Ricercar Consort in Musica Fiata. Soustanovila je ansambla Alter Klang in Il bell'humore. Poučuje na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Leipzigu ter na festivalih improvizirane glasbe.

Mojca Jerman

Mojca Jerman je študirala violino pri Vasiliju Meljnikovu na Akademiji za glasbo v Ljubljani in se eno leto izobraževala tudi na univerzi v Gradcu. Za umetniške dosežke med študijem je dobila študentsko Prešernovo nagrado. Letos je končala študij baročne violine pri Enricu Gattiju v Bologni in zmagala na tekmovanju za staro glasbo italijanskih konservatorijev. S klavirskim triom Rêverie je nastopala po vsej Sloveniji, po Evropi in Argentini. Sodeluje tudi z ansamblom Antiphonus iz Zagreba in francoskim orkestrom na zgodovinskih glasbilih Insula Orchestra.

Domen Marinčič je študiral viollo da gamba v Nürnbergu in pri Philippu Pierlotu na Visoki šoli za glasbo Trossingen. Diplomiral je tudi iz čembala in končal podiplomski študij generalnega basa. Kot komorni glasbenik nastopa po vsej Evropi, Kanadi, ZDA, Vietnamu in na Kitajskem. Sodeloval je pri snemanju petintridesetih zgoščenk za založbe Aeolus, Accent, Arcana, BIS, Harmonia Mundi France, Oehms Classics, Ricercar in Sony/DHM. Kot predavatelj gostuje na glasbenih akademijah v Benetkah, Münchnu, Bremnu, Detmoldu in na Dunaju. Igra izvirno viollo da gamba slavnega leipziškega mojstra Johanna Christiana Hoffmanna, ki je veliko sodeloval z Johannom Sebastianom Bachom.

Gregor Fele je študiral violončelo pri Milošu Mlejniku v Ljubljani in pri Enricu Bronziju na salzburškem Mozarteumu. Tam je končal tudi podiplomski študij baročnega violončela pri Marcu Testoriju. Sodeloval je z znanimi izvajalci baročne glasbe, kot so Reinhard Goebel, Dorothee Oberlinger, Midori Seiler, Lorenzo Ghielmi, Hiro Kurosaki, Stefan Temmingh in Oliver Webber. Od leta 2006 je član Simfoničnega orkestra RTV Slovenija. V letih 2016, 2018 in 2020 je ta orkester vodil na koncertih baročne glasbe v sklopu cikla Mozartine.

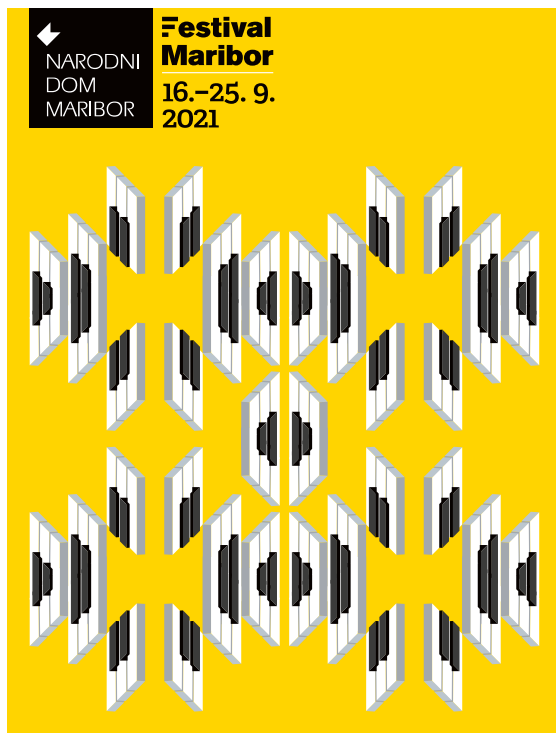

Domen Marinčič, foto Vid Rotar

Gregor Fele, foto Jana Jocič

Napovedujemo in vabimo

◀ NARODNI DOM MARIBOR ▶

Informacijska pisarna Narodnega doma Maribor

Uradne ure: vključno do 9. 6., od ponedeljka do petka med 10. in 13. uro.

Dvorana Union: uro pred vsako prireditvijo.

☎ (02) 229 40 11, 229 40 50, 031 479 000

✉ vstopnice@nd-mb.si; **spletni nakup vstopnic:** <http://nd-mb.kupikarto.si/>

📘 www.facebook.com/narodni.dom.maribor

🌐 www.nd-mb.si

**Radio
Maribor**

**VEČER
RADIO CITY**